

การเขียนรายงานเชิงวิชาการ

คัดจาก ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การค้นคว้าและเขียนรายงาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

1. การเขียนโครงเรื่อง

โครงเรื่อง คือกรอบของเรื่องที่ทำรายงานจะใช้เป็นแนวทางในการเขียนรายงาน โดยการเขียนโครงเรื่องนั้น ผู้เขียนรายงานจะเริ่มต้นจากการพิจารณาหัวข้อรายงานอย่างถี่ถ้วน วิเคราะห์แนวคิดต่างๆที่เกี่ยวข้อง คัดเลือกแนวคิดสำคัญ รวมทั้งจัดลำดับว่าแนวคิดใดมาก่อนหลัง และมีความสัมพันธ์กันอย่างไรโดยอาจจัดลำดับตามเวลา หรือตามเหตุการณ์

โครงเรื่องประกอบด้วย บทนำ หัวข้อใหญ่ หัวข้อรอง หัวข้อย่อย และบทสรุป สำหรับหัวข้อเหล่านี้อาจจะใช้ระบบตัวเลข หรือระบบตัวอักษร และตัวเลขช่วยในการเรียงลำดับ ดังนี้

ลำดับโครงโดยใช้ระบบตัวเลข	ลำดับโครงเรื่องโดยใช้ระบบตัวอักษรและตัวเลข
1. _____	ก. _____
1.1. _____	1. _____
1.1.1. _____	ก) _____

ตัวอย่าง การเรียงลำดับโครงเรื่องโดยใช้ระบบตัวอักษรและตัวเลข

การวางแผนกลยุทธ์การตลาด

- ก. บทนำ
- ข. ความหมายและความสำคัญของการตลาด
  - 1. ความหมาย
  - 2. ความสำคัญ
    - ก) ความสำคัญทางสังคม
    - ข) ความสำคัญทางเศรษฐกิจ
- ค. แนวคิดทางการตลาด
  - 1. การมุ่งเน้นการผลิต
  - 2. การมุ่งเน้นตัวผลิตภัณฑ์
  - 3. การมุ่งเน้นการขาย
  - 4. การมุ่งเน้นการตลาด
- ง. การวางแผนกลยุทธ์
  - 1. ความหมาย
  - 2. ปัจจัยและสภาพแวดล้อมทางการตลาด
  - 3. ขั้นตอนการวางแผนกลยุทธ์
    - ก) การวิเคราะห์โอกาสทางการตลาด
    - ข) การวิเคราะห์ส่วนแบ่งทางการตลาด
    - ค) การกำหนดเป้าหมายการตลาด

- จ. ผลของการวางแผนกลยุทธ์
1. ผลต่อผู้ผลิต
  2. ผลต่อผู้บริโภค
- ฉ. สรุป

ในการจัดโครงการนั้น ไม่ควรแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็นหัวข้อย่อยๆ มากจนเกินไป และที่สำคัญคือ ต้องให้แต่ละหัวข้อมีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้รายงานมีความต่อเนื่อง และการเขียนไม่วกวน การจัดหรือการวางโครงเรื่องขึ้นอยู่กับเรื่องที่ทำการศึกษา ซึ่งสามารถจัดได้ 3 แบบ คือ 1) จัดตามลำดับเวลา 2) จัดตามลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อหา และ 3) จัดตามลำดับเวลา และความสัมพันธ์ของเนื้อหา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง ส่วนหนึ่งของโครงเรื่องที่จัดตามลำดับเวลา

บทบาทของดนตรีในสังคมและวัฒนธรรมไทย

- 1) บทนำ
- 2) ดนตรีในสังคมและวัฒนธรรมไทยในสมัยสุโขทัย
  - 2.1 พิธีกรรม
  - 2.2 การละเล่น
  - 2.3 ประเพณี
- 3) ดนตรีในสังคมและวัฒนธรรมไทยในสมัยอยุธยา
  - 3.1 พิธีกรรม
  - 3.2 การละเล่น
  - 3.3 ประเพณี

ตัวอย่าง ส่วนหนึ่งของโครงเรื่องที่จัดตามความสัมพันธ์ของเนื้อหา

ดนตรีไทย

1. บทนำ
2. ประวัติการดนตรีในประเทศไทยโดยสังเขป
3. ประเภทของดนตรีไทย
  - 3.1 เครื่องดีด
  - 3.2 เครื่องสี
  - 3.4 เครื่องตี
  - 3.5 เครื่องเป่า
4. วงดนตรีไทย
  - 4.1 วงเครื่องสาย

ตัวอย่าง ส่วนหนึ่งของโครงเรื่องที่จัดตามลำดับเวลา และความสัมพันธ์ของเนื้อหา

ความสัมพันธ์ทางพุทธศาสนาระหว่างไทยกับลังกาดั้งแต่รัชกาลสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ จนถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

1. บทนำ
2. การรับนับถือพุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์
  - 2.1 การฟื้นฟูพุทธศาสนาในลังกา : พุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์
  - 2.2 พุทธศาสนาในดินแดนไทยก่อนการรับพุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์
  - 2.3 การรับพุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์ในดินแดนไทย
3. การก่อตั้งนิกายสยามวงศ์ในลังกา
  - 3.1 ความเสื่อมของพุทธศาสนาในลังกา
  - 3.2 ความพยายามที่จะฟื้นฟูพุทธศาสนาในพุทธศตวรรษที่ 22 – 23
  - 3.3 การสนองตอบจากฝ่ายไทย และการก่อตั้งนิกายสยามวงศ์

2. การรวบรวมบรรณานุกรม

การเขียนรายการบรรณานุกรม มีแบบแผน และหลักในการบันทึกรายการแบ่งได้ตามทรัพยากรสารสนเทศตั้งนี้คือ หนังสือ บทความในวารสาร หนังสือพิมพ์ และสารานุกรม วิทยานิพนธ์ จุลสาร การสัมภาษณ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ในการเขียนรายงานบรรณานุกรม อาจทำได้ 2 รูปแบบ คือแบบ ก หรือ แบบ ข **เมื่อใช้แบบใดแบบหนึ่งแล้วควรเป็นแบบเดียวกันตลอด**

2.1 แบบแผนบรรณานุกรมของหนังสือ มีดังนี้

แบบ ก ผู้แต่ง. ชื่อเรื่อง. จำนวนเล่ม. * ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, ปีที่พิมพ์.

แบบ ข ผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อเรื่อง. จำนวนเล่ม. ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง แบบแผนบรรณานุกรมของ หนังสือที่มีผู้แต่งคนเดียว

แบบ ก สุภาพรณ ฒ บางช้าง. ขนบธรรมเนียมประเพณี: ความเชื่อและแนวทางการปฏิบัติในสมัยสุโขทัยถึงสมัยอยุธยาตอนกลาง. กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

แบบ ข สุภาพรณ ฒ บางช้าง. 2535. ขนบธรรมเนียมประเพณี: ความเชื่อและแนวทางการปฏิบัติในสมัยสุโขทัยถึงสมัยอยุธยาตอนกลาง. กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง แบบแผนบรรณานุกรมของ หนังสือที่มีผู้แต่ง 3 คน

แบบ ก มณฑนา ศรีขจรวุฒิศักดิ์, ศศิพร เล็กสุขศรี, และสมรฉวี อ่องเอิบ. ประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ระยะครึ่ง แผนระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กองประเมินผลการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2534.

แบบ ข มณฑนา ศรีขจรวุฒิศักดิ์, ศศิพร เล็กสุขศรี, และสมรฉวี อ่องเอิบ. 2534. ประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ระยะครึ่ง แผนระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กองประเมินผลการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

ตัวอย่าง แบบแผนบรรณานุกรมของ หนังสือแปลที่ปรากฏชื่อผู้แต่งในภาษาเดิม

แบบ ก สตีเวนสัน, วิลเลียม. นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ. ทรงแปลโดย ** พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2536.

แบบ ข สตีเวนสัน, วิลเลียม. 2536. นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ. ทรงแปลโดย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

2.2 แบบแผนบรรณานุกรมของบทความในวารสาร

รูปแบบ ผู้เขียนบทความ. "ชื่อบทความ." ชื่อวารสาร ปีที่, ฉบับที่ (ปีที่พิมพ์): เลขหน้า.

ตัวอย่าง

แบบ ก เจตน์ เจริญโท. "การท่องเที่ยวกับสิ่งแวดล้อมไทย ทำอย่างไรจึงจะยั่งยืน." นิตยสารโลกสีเขียว 2, 4 (2536): 16-20.

แบบ ข เจตน์ เจริญโท. 2536. "การท่องเที่ยวกับสิ่งแวดล้อมไทย ทำอย่างไรจึงจะยั่งยืน." นิตยสารโลกสีเขียว 2, 4: 16-20.

* หนังสือเล่มเดียวจบไม่ต้องระบุจำนวนเล่ม หรือจำนวนหน้า แต่ถ้าหนังสือนั้นมีหลายเล่มจบ และใช้ประกองการเขียนทุกเล่ม ให้ระบุจำนวนเล่มทั้งหมดด้วย แต่ถ้าใช้เฉพาะเล่ม ให้ระบุเล่มที่ใช้ หลังจำนวนเล่ม ใส่เครื่องหมายมหัพภาค

** คำสามัญใช้คำว่า "แปลโดย" สำหรับภาษาอังกฤษใช้ "Translated by"

2.3 แบบแผนบรรณานุกรมของวิทยานิพนธ์

ตัวอย่าง

แบบ ก กรรณิการ์ ชินะโชติ. “คำไทยและอิทธิพลบางประการของภาษาไทยในภาษาเขมร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

แบบ ข กรรณิการ์ ชินะโชติ. 2522. “คำไทยและอิทธิพลบางประการของภาษาไทยในภาษาเขมร.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

2.4 แบบแผนบรรณานุกรมของบทสัมภาษณ์

ตัวอย่าง

แบบ ก แม่หมาส ชาลิต, คุณหญิง. นายกสสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2537.

แบบ ข แม่หมาส ชาลิต, คุณหญิง. 2537. นายกสสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์, 11 มีนาคม.

2.5 แบบแผนบรรณานุกรมของข้อมูล/สารนิเทศอิเล็กทรอนิกส์

แบบ ก ผู้แต่ง. ชื่อเรื่อง. [ประเภทของสื่อที่เข้าถึง]. เข้าถึงได้จาก: แหล่งข้อมูล/สารนิเทศ. ปี.*

แบบ ข ผู้แต่ง. ปี. ชื่อเรื่อง. [ประเภทของสื่อที่เข้าถึง]. เข้าถึงได้จาก: แหล่งข้อมูล/สารนิเทศ.

ตัวอย่าง แบบแผนบรรณานุกรมของ สาระสังเขปบนซีดีรอม

แบบ ก Realizing the Potential of Information Resource: Information, Technology, and Service. Boulder,
CO: CAUSE, 1996. [CD-ROM]. Abstract from: SilverPlatter File: ERIC Item: ED392340

แบบ ข Realizing the Potential of Information Resource: Information, Technology, and Service. 1996.
Boulder, CO: CAUSE. [CD-ROM]. Abstract from: SilverPlatter File: ERIC Item: ED392340

ตัวอย่าง แบบแผนบรรณานุกรมของ ข้อมูลที่มีเนื้อหาเต็มบนอินเทอร์เน็ต

แบบ ก “ไอศกรีม” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.car.chula.ac.th/mis/mkdata96/food-96/ice-cre.html> 1996.

แบบ ข “ไอศกรีม” 1996. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.car.chula.ac.th/mis/mkdata96/food-96/ice-cre.html>

แบบ ก “Info media : Researching Digital Video Libraries at Carnegie Mellon University.” [Online]. Available:
<http://ingormedia.cs.cmu.edu/html/main.html> 1998.

แบบ ข “Info media : Researching Digital Video Libraries at Carnegie Mellon University.” 1998. [Online].
Available: <http://ingormedia.cs.cmu.edu/html/main.html>

ตัวอย่าง แบบแผนบรรณานุกรมของ ข้อมูล/สารนิเทศอื่นๆ บนอินเทอร์เน็ต

แบบ ก “Uninterruptable Power Source (UPS) FAQ.” [Online]. Available:
<ftp://161.200.32.34/pub/mirrors/FAQ/UPS-faq> 1995.

แบบ ข “Uninterruptable Power Source (UPS) FAQ.” 1995. [Online]. Available:
<ftp://161.200.32.34/pub/mirrors/FAQ/UPS-faq>

* ใช้ปีตามที่ปรากฏ ถ้าไม่ปรากฏให้ใช้วัน เดือน ปี ที่ผู้ทำรายงานเข้าถึง ข้อมูล/สารนิเทศนั้นๆ

3. การเขียนรายงาน

3.1 การเรียบเรียงเนื้อเรื่อง

การเรียบเรียงเนื้อเรื่องมักจะทำตามโครงเรื่องที่ไดวางไว้ โดยรายงานส่วนใหญ่จะเริ่มต้นด้วยบทนำ หรือความนำ เพื่อเป็นการปูพื้นให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความเป็นมาของปัญหา หรือเรื่องที่ต้องศึกษา ความมุ่งหมายและขอบเขตรายงาน แล้วจึงเป็นส่วนเนื้อเรื่อง และควรมีบทสรุปซึ่งอาจจะเป็นผลของการค้นคว้า หรือข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

ในการนำเสนอเนื้อเรื่อง ผู้เขียนจะต้องเขียนจากความรู้ และความคิดของตนเอง ต้องรู้จักประมวลความรู้ และความคิดจากแหล่งข้อมูลต่างๆที่ได้รับรวบรวมมา และให้เอกสารอ้างอิงเป็นส่วนประกอบ ผู้เขียนรายงานต้องพิจารณาในเรื่องความถูกต้อง และความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง การแสดงความคิดเห็นมีเหตุผล และการมองประเด็นปัญหาต่างๆอย่างถี่ถ้วน ลึกซึ้ง มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความรู้ และประโยชน์จากรายงานนั้นๆ

3.2 การย่อหน้า

การเขียนย่อหน้าจะช่วยแสดงความสัมพันธ์ของเรื่อง และช่วยให้ผู้อ่านจับประเด็นได้ว่า ผู้เขียนรายงานจะนำเสนอเนื้อหาอย่างไร นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้อ่านได้พักสายตาอีกด้วย ดังนั้นย่อหน้าไม่ควรจะยาวเกินไป เนื่องจากย่อหน้าที่ยาว อาจจะมีแนวคิดหลายเรื่องอยู่ในย่อหน้าเดียว ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนได้ แต่ย่อหน้าก็ไม่ควรสั้นจนเกินไป จนทำให้เป็นการเขียนหัวข้อต่อกันไป

ย่อหน้าที่ดีควรเขียนให้มีเนื้อหาสาระชัดเจนไม่นอกเรื่อง และเขียนให้มีความคิด หรือประเด็นสำคัญเพียงประการเดียว และมีข้อความขยายที่เป็นเรื่องเดียวกัน นอกจากนั้นเมื่อเขียนย่อหน้าควรเรียงข้อความให้สัมพันธ์กัน ไม่กระโดดข้ามไปมา ทั้งในย่อหน้าเดียวกัน และระหว่างย่อหน้ากับย่อหน้า

3.3 การคัดลอกข้อความโดยตรงหรืออัญพจน์ (Direct Quotation)

อัญพจน์เป็นการคัดลอกข้อความ หรือคำพูดมาจากต้นฉบับของเอกสาร หรือข้อเขียนของผู้อื่นโดยตรง การคัดลอกข้อความนี้มักจะคัดจากตอนที่เห็นว่าสำคัญ ข้อความที่คัดลอกมาจะต้องเป็นข้อความที่มีความยาวไม่มากจนเกินไป และการคัดลอกข้อความจะต้องคัดให้เหมือนข้อความเดิมทุกประการ จุดมุ่งหมายของการคัดลอกข้อความโดยตรง ก็เพื่อนเน้นความสำคัญของข้อความที่ยกมา และเพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของผู้เขียนรายงาน ทำให้เนื้อหาของรายงานมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

ตัวอย่าง การคัดลอกข้อความโดยตรง

ดนตรีไทยในปัจจุบันได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการทะนุบำรุงอยู่ตลอดเวลา สาเหตุเพราะ “...ด้วยใจรักทางดนตรี ก็พยายามส่งเสริมการเรียนการสอนดนตรีไทยในระดับต่างๆ ตั้งแต่เด็กเล็กๆ จนถึงระดับผู้ใหญ่...” (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ 2530:5)

3.4 การอ้างอิงในเนื้อเรื่อง

ในการเขียนงานทางวิชาการที่ไม่ใช่เขียนโดยประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เขียน มักจะอาศัยแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยจริยธรรมและตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนต้องระบุแหล่งข้อมูลที่ใช้ โดยเฉพาะเมื่อคัดลอกข้อความจากแหล่งที่ใช้โดยตรง ในที่นี้ขอแนะนำการอ้างอิงแบบแทรกปนไปในเนื้อหา ระบบนาม-ปี (author-date)

กรณีที่ผู้ทำรายงานอ้างอิงงานของผู้อื่นโดยสรุปเนื้อหา หรือแนวคิดทั้งเล่มของงานชิ้นนั้น ให้ใช้รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง ปีพิมพ์ ไว้ในวงเล็บ โดยไม่ระบุเลขหน้า เช่น (สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์ 2515)

กรณีที่ผู้ทำรายงานได้สรุปเนื้อหา และความคิดจากผลงานของผู้แต่งคนนั้น แล้วนำมาเรียบเรียงเป็นถ้อยคำ ส่วนของตนในรายงาน ให้อ้างอิงโดย ระบุชื่อผู้แต่ง ปีพิมพ์ และ/หรือ เลขหน้าไว้ในวงเล็บ เช่น (อรณพ เอียรถาวร 2520: 117)

อีกกรณีหนึ่ง ผู้ทำรายงานอาจอ้างชื่อผู้แต่ง แล้วใส่ปีพิมพ์ และ/หรือเลขหน้าไว้ในวงเล็บเช่น จากการสำรวจข้อมูลโดย รัตนา เตชะสวัสดิ์ (253:47) พบว่า ... ในประเทศไทย รัชณี วีระวัฒน์ยิ่งยง (2535: 66-69) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ...

แบบแผน และตัวอย่างการเขียนรายการอ้างอิงแบบแทรกปนไปในเนื้อหา ระบบ นาม-ปี มีดังนี้

- 1) ผู้แต่งคนเดียว ผู้แต่งเป็นคนไทย ให้ใช้ชื่อก่อน แล้วตามด้วยนามสกุล ถึงแม้ว่าคนไทยจะเขียนเอกสารเป็น ภาษาต่างประเทศก็ตาม สำหรับผู้แต่งชาวต่างประเทศ ให้ใช้นามสกุลเท่านั้น
- 2) ผู้แต่งมีฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ และสมณศักดิ์ ให้ใส่ฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ และสมณศักดิ์ ไว้หน้าชื่อ ด้วย
- 3) ผู้แต่งมียศ มีตำแหน่ง อย่างยศทางทหาร ตำรวจ เป็นนายแพทย์ แพทย์หญิง นายสัตวแพทย์ หรือตำแหน่ง ทางวิชาการ เช่น ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ไม่ต้องใส่ยศ หรือตำแหน่งทางวิชาการ
- 4) ผู้แต่งใช้นามแฝง ให้ใช้นามแฝงตามนั้น
- 5) ผู้แต่งคนเดียวเขียนหนังสือเรื่องเดียวหลายเล่มจบ ให้ระบุ ชื่อผู้แต่ง ปี: หมายเลขของเล่มที่อ้างถึง: เลขหน้า
- 6) ผู้แต่งมี 2 คน สำหรับเอกสารภาษาไทย ให้ใช้ “และ” คั่นระหว่างชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่งกับผู้แต่งคนที่สอง ส่วน เอกสารภาษาต่างประเทศ ให้ใช้ “and” คั่นระหว่างชื่อสกุลของผู้แต่งคนที่ 1 กับ ผู้แต่งคนที่ 2
- 7) ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ให้ใช้ชื่อเรื่องแทน
- 8) การอ้างอิงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ใช้แบบแผนเดียวกับการอ้างอิงจากเอกสาร โดยไม่ต้องระบุเลขหน้า

ตัวอย่าง

ฝรั่งเศสเริ่มทวนกลับมาหาทางผลิตกัญชา เป็นงานอุตสาหกรรมใหญ่อีกครั้งหนึ่ง โดยสถาบันวิศวกรรม ได้พยายามออกแบบพัฒนาเครื่องจักรที่ใช้ดีปั่นเส้นใยจากต้นและใบกัญชา (ม.ล.จารุพันธ์ ทองแถม 2537: 66)

3.5 การเขียนเชิงอรรถ

เชิงอรรถเป็นการโยงให้ดูข้อความที่มีความสัมพันธ์กันที่ปรากฏอยู่ในหน้าอื่นๆ ของรายงาน โดยใช้เครื่องหมายดอกจัน (*) กำกับ ในแต่ละหน้ากำหนดให้ใช้เครื่องหมาย * ได้ไม่เกินจำนวน 3 ตัว (***) ดังนั้น ถ้าในหน้าเดียวกันมีเชิงอรรถที่ต้องอธิบายความเพิ่มเติมมากกว่า 3 เป็นลำดับที่ 4 และที่ 5 ให้ใช้เครื่องหมาย † (Dagger) †† (Double Dagger) กำกับตามลำดับ

*****